

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
proxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 4. De Matrimonio revalidando, aut contrahendo in partibus
hæreticorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

414 Pars 3. tract 4. cap. 8. De Matrimonio
junctam in secundo gradu consanguinitatis.
Respondet Lugo, post longam deliberationem, propter causas gravis momenti, & publico bono conducentes, talem dispensationem actu concessam esse ab Urbano VIII. anno circa 1643.

§. 4. De Matrimonio revalidando, aut contrahendo
in partibus hereticorum.

Quæritur primò, An Matrimonium invalidum contractum possit aliquo modo revalidari.

Resp. affirmativè. Primò si invalidum fuerit Matrimonium ex una tantum parte, defactu consensus serio aut liberè praestiti, curandum est ut illa novum consensum externis signis alteri parti exhibeat: nec opus est ut hæc sciat consensum illum ad revalidandum Matrimonium praestari. *Sanch. Bonac. Con. aliquo:* neque necessarium est tunc adesse Parochum. *Henriq. Bonac. Regin. hic num. 133.* Quod si consensus ex utraque parte defuerit, debet prædicto modo consensus ex utraque parte praestari.

Secundò, Si defectus valoris ortus fuerit ex occerto impedimento dirimente, v. g. consanguinitatis, debet primò obtineri dispensatio, & posteà novus, & absolutus utriusque consensus privatim praestari. Et si una pars sit ignorata impedimenti, prudenter inducenda est ad novum consensum absolutè præstandum, vel saltem conditionatè, scilicet, *consentio de novo*, si aliquo ex capite Matrimonium nostrum sit nullum: si non timeatur periculum repulsæ. Hoc autem si meritò timeatur aut aliæ graves molestia, pro-

Pars 3 tract. 4. cap. 8. De Matrimonio. 415
probabile est sufficere ut sola pars impedimenti
conscia consensum renovet & alteri declareret,
ita enim docet Sanch. Con. Lessius, Fill. & plures
cum Diana p. 4. tr. 4. resol. 49.

Quæritur secundò, quid dicendum de Matrimoniis, quæ in partibus Hæreticorum sine Parocho & testibus contrahuntur?

Resp ex Congreg. Cardinalium: Primi si in Parochia ubi initur Matrimonium, v. g. in Anglia, decretum Tridentini de præsentia Parochi nondum est publicatum, validum erit Matrimonium, absque Parocho & testibus contractum. Publicatio autem decreti facta præsumitur, si id aliquo tempore in Parochia tamquam decretum Concilii fuit observatum.

2. Hæreticos in quorum Parochia dictum decretum fuit publicatum, v. g. in Hollandia, Frisia &c. teneri formam præscriptam servare. Unde consequenter ipsorum Matrimonia absque forma Concilii, quamvis coram Ministro hæretico, vel Magistratu contracta, videntur esse nulla. Quamvis ea in re Laym. l. 5. t. 50. p. 2. cap. 4. dubitet de mente summorum Pontificum, propter gravissima incommoda indè secura.

3. Si contingat in partibus hæreticorum ubi decretum Tridentini est publicatum, v. g. in aliqua parte Hollandiæ, nullum residere Parochum, aut Episcopum, vel alium, qui eorum vices suppleat, tali casu Matrimonia ibi contracta valida erunt absque præsentia Parochi, adhibitis faltem duobus testibus.

4. Si extet quidem Parochus & Episcopus, sed nullo constituto Vicario uterque metu hæreticorum lateat ita ut verè ignoretur ubinam sit, vel eodem metu à Dioecesi absit, nec ad

alterutrum sit tutus accessus, validum est Matrimonium contractum absque forma Tridentini, adhibitis tamen (ut dictum est) duobus testibus. Ita responsum est à Congreg. Cardin. Interpretum Tridentini ad instantiam Archiepiscopi Philippensis anno 1603. & eadem declarationes refert Zypaeus in jure Pontificio libr. 4. num. 16.

Quaritur tertio, An liceat Catholicis interesse nuptiis haereticorum, & eas aliquo munere honorare? Ratio dubitandi est quia sic Catholicus videtur approbare & honorare ritus haereticorum, aut saltem nuptias illico modo contractas sine Parocho & forma Ecclesiae, ad quam etiam haeretici obstringuntur.

Respondeo tamen Catholicis illicitum non esse tales nuptias suâ præsentia & munere honorare. Quia illa assistentia Catholici est actione indifferens, neque præbentur illa munera ad approbadum tale Matrimonium, sed ad conservandam amicitiam inter vicinos aut consanguineos. Poteſt enim ex aliis motivis illud Matrimonium Catholicico displicere, et si ob alias causas honoret amicos qui illis nuptiis copulantur. Alias Resolutiones varias de Matrimonio in partibus Haereticorum vide infra tract. 6. quæſt. 22. & ſequentibus. A quibus porro præter Pontificem in impedimentis Matrimonii, præfertim in Missionibus, perpenda sit Dispensatio, colligi potest partim ex facultatibus ſupra traditis part. 3. c. 5. partim ex Praxi ſequenti recurrendi ad Curiam Romanam.

Quia verò pauci ritè norunt praxim & ſtylum Curiæ, aut Pænitentiarie Romanæ, hic formam procedendi in hujusmodi dispensationibus

nibus, aliisque gratiis obtainendis, facili metho-
do subjiciemus.

§. 5. Praxis & forma quâ Dispensationes pro Ma-
trimonio, aliisque Casibus ex Romana
Pænitentiaria peti & concedi solent.

Sciendum primò, Officio sacræ Pænitentia-
riæ præesse aliquem S. R. E. Cardinalem,
eui Pontifex suo nomine amplam absolvendi,
& dispensandi potestatem concedit. Ut sunt
Dispensationes super impedimentis occultis ad
contrahendum, sive recontrahendum Matri-
monium: Nec non dispensationes in Irregula-
ritatibus: Convalidationes titulorum: Reha-
bilitationes ad Beneficia, nec non ad officia,
& dignitates, & familia: Dispensationes eam
Regularibus transire volentibus ad strictiorem
vel laxiorem Religionem: Condonationes &
Remissiones fructuum malè exactorum ac per-
ceptorum, quando de præjudicio certi domini
non agitur; Dilations & commutations vo-
torum simplicium: & Absolutiones à reserva-
tis, & simplici obligatione legendi horas Ca-
nonicas.

2. Hæ gratiæ per Pænitentiariam concedun-
tur in foro conscientiæ, sive pro foro non con-
tentioso; forum enim contentiosum spectat ad
Judices causarum, cognitionem civilem, aut
criminalem habentes. Mittuntur autem Di-
plomata, quibus gratiæ continentur, absenti-
bus plerumque clausa, & à majori Pænitentia-
rio gratis tribui solent.

Qui petit Dispensationem super impedimen-
to Matrimonii, debet totum impedimentum
explicare, ut si impedimentum sit in gradu in-

S 5 æquali,